

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 157

Femte Session.

89de Møde.

Onsdagen den 15de Maats.

(Fortf.)

Nyholm: Som det høitærede Thing vil see, har dette Forslag modtaget nogle Forandringer i det andet Thing. Jeg troer vistnok ikke, at de Forandringer, som ere foreflaaede, navnlig med Hensyn til § 1, ere væsentlig forskjelligte fra det, som tidligere var vedtaget i dette ærede Thing. Medens det nemlig tidligere her var vedtaget, at, naar Steder vare fæstelede ved Dødsfald, kunde de kun sælges til de afdøde Fæsteres Livsarvinger eller Svigerbørn, eller til Andre, naar disse gave deres Samtykke til Afhændelsen, saa gaaer nærværende Forslag, som er kommet fra det andet Thing, ud paa, at Salg til Andre skal kunne skee i dette Tilfælde ved særlig Bevilling. Dette troer jeg virkelig i og for sig selv maaskee er en ret henstgtsmæssig Forandring. Derimod mangler dette Lovforslag en Bestemmelse, saaledes som det nu foreligger, som fandtes i det Forslag, der tidligere var vedtaget i dette Thing, og som gik ud paa, at der skulde være en Commission, der skulde dannes for hvert Stift i Landet, og som skulde bestemme et vist Minimum, under hvilket det ikke var tilladt Lehnbesiddere at sælge, eller Justitsministeren at give Approbation til Salget. Denne Passus er udgaaet. Det forekommer mig rigtigt nok, at saaledes, som Lovforslaget nu foreligger, har det en Mangel. Det var ogsaa tidligere, da det Forslag, hvorom her er Tale, blev behandlet i Rigsdagen, bestemt, at der udtrykkeligt skulde tilføies en Bestemmelse om, naar det var Ministeriets Pligt at give Tilladelse til et saadant Salg;

men nu, saaledes som Forslaget foreligger, er det aldeles overladt til Ministerens Forgodtsbefindende. Han kan uden videre bestemme, naar Lehnbesidderen skal have Ret til at sælge, og naar han ikke skal have Ret dertil. Dette forekommer mig at være en Mangel. Imidlertid skal jeg, da min ærede Sidemand tilhøire (Moltke) har erklæret sig tilfreds med Lovforslaget, og da jeg paa hans Stemme, ikke alene i alle andre Tilfælde, men ogsaa i dette Tilfælde i Besynderlighed, lægger en særdeles Bægt, gjerne være villig til at slutte mig til Forslaget, som det nu er, idet jeg i det Hele taget troer, at man ikke skal hænge ved de enkelte Ideer, som man som enkelt Medlem har, naar man sidder i en lovgivende Forsamling, men at man da skal søge at komme tilrette om, hvad man troer kan være gavnligt, og det Gavnlige stiller sig ved denne Leilighed for mig deri, at, medens det tidligere kun gennem Bevillingen kunde tillades Lehnbesiddere og Besiddere af offentligt Gods at sælge, er der nu ad Lovgivningsveien aabnet en Vej for dem til at sælge. Jeg har tilladt mig at udtale, at jeg lægger særdeles Bægt paa, at min høitærede Sidemand har erklæret, at han finder sig tilfreds med Lovforslaget. Dette gjør jeg ikke alene, fordi jeg er overbevist om, at, naar han afgiver en saadan Erklæring, vil han ogsaa maaskee i Gjærningen vise, at han vil vide at tage Hensyn til en saadan Erklæring, men tillige, fordi jeg holder mig overbevist om, at det Exempel, han derved vil foregaae med, til ad Frivillighedens Vej at virke til at fremme Selveiendom i Landet, vil virke heldbringende og gavnligt for Landet. Og saaledes skal jeg tillade mig at slutte mig til Lovforslaget og anbefale det ærede Thing at gjøre det Samme.